

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1859-06-07)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1859-06-07)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 324. Onlineudgave fra Danmarks Breve: [https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000\\_0145.pdf](https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0145.pdf) (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Grundtvig, Nikolai Frederik Severin, *Grundtvig og Ingemann,*

*Grundtvig til Ingemann.  
Gladhjem. 7de Juni 1859.*

Kjære Ingemann!

Om jeg, hvis det ikke havde været Løverdag, og hvis jeg ikke i den sidste Tid var bleven lidt bange for at rejse, havde givet efter for mit Ønske at være med og for min lille Kones Opmuntringer, det kan jeg ikke vide, da Spørgsmaalet ikke kunde komme paa Dagsordenen. Jeg haaber, at de ulejede Stillingsmænd og Stillingskvinder har, ved at følge deres Hjærte, gjort deres Skyldighed til din Fornøjelse.

Mange Tak for dit Brev og for dit venlige Minde af længst henfarnede Dage i venlig Omgang! og havde jeg glemmt noget deraf, saa husker jeg dog ogsaa grandt, at da du mod venlig Hu havde foræret mig dine „sorte Riddere“, og jeg — endnu lidt tvivlraadig om, hvorvidt din kjønne Musik var til mer end at danse efter — sad og læste Bogen ovre i Pilehaven ved Torkildstrup Præstegaard, som du nok husker, <sup>1)</sup> da gik det op for mig, at din Musik var i samme Toneart som Kæmpevisens, som jo Færingerne endnu danser efter, mens. 325som man dog ogsaa godt kan baade synge og slaas og tænke og elske efter; og, Gud ske Lov! vi er nu begge blevet gamle, uden at blive tunghøre for den Slags Musik, eller saa stærblinde for Aandens Rige, som saa mange gamle Skjalde, der knap engang kunde se, hvad der dog paa en Maade smuttede imellem deres egne Fingre.

Her vilde jeg helst sluttet; for du vèd nok, at jo ældre jeg er bleven, des mindre paatrængende er jeg bleven baade mellem Venner og Fjender med min Kristendom, og des mindre tænker jeg at kunne flytte et hjærteligt Halmstraa, endsige da Bjærge, med min Pen; men da du udtrykkelig minder om vort Forhold til „Krybben og Korset“ som noget, vi i Grunden er enige om, skjønt hver gaar sine Veje, saa maa jeg svare venlig, at det vel skulde være mig ret inderlig kjært, og at jeg længo har tænkt det samme, og indrømmer jo daglig bestemtere langt mere Frihed paa kristelig Grund, end man siden Apostlenes Bage har drømt om; men, siden du ikke blot har ytret Tvivl om et Led af den uforanderlige og urokkelige kristne Grundlov, men vist, som mig synes, en vis Modbydelighed for „Kjødets Opstandelse“, saa er vi, trods al anden Enighed om kristelige Anskuelser og Lærdomme, graunduenige om den kristne Tro, der hel og holden er en Fælles-Tro og Menighedens Tro, som ingen enkelt Kristen kan enten tage det mindste fra, lægge det mindste til, eller forandre det mindste i. <sup>1)</sup>

Vist nok har jeg det Haab, at der ligger en uvitterlig Misforstaaelse til Grund for dit Anstød, som der jo maa, naar du dog vil tro paa den i Kjødets komme og med „Kjød og Ben“ opstandne Jesus Kristus, der, trods alle Indvendinger, vil give os sit Kjød at æde, for at vi kan leve ved ham, ligesom han lever ved Faderen; men saa længe du lige saa vel protesterer mod „Kjødets“ i Troens Ord, s. 326som mod Kjødets i vore egne Bøger og Salmer (som der ikke blot altid var en Kjertel, men tit meget værre Ting ved), saa længe gaar vi ikke paa den samme „Livets Vej“, der jo kun er snæver, fordi den kun er gjort til „Barnet i Betlehem“.

Tag mig det nu, i alt Fald ikke ret længe, ilde op, at jeg ved given Lejlighed skrev til min gamle Ven, hvad jeg som Ordets Tjener maa sige alle mine Tilhørere! og hils din Kone fra min og os alle!

Overskriften „Gladhjem“ betyder naturligvis kun, hvad Stedet paa Gl. Kongevej er og, med Guds Hjælp, skal blive ved at være for os, ikke hvad Postbudene kalder det, men de har allerede fundet her ud af dem selv til

din gamle  
Grundtvig.